

Юрый КАРАЕЎ:

«МЫ ІДЗЁМ НАСУСТРАЧ ЛЮБЫМ ПАДЗЕЯМ»

У Акадэміі Міністэрства ўнутраных спраў быў святочны дзень. Сорак пяць выпускнікоў, якія атрымалі дыпламы з адзнакай, развітваліся са сваёй альма-матар. Яны скончылі факультэты міліцыі, следча-экспертны і крымінальна-выканаўчы. Сярод маладых лейтэнантаў, якія зусім хутка прыступяць да нясення службы, — адзінаццаць прэзідэнцкіх стыпендыятаў і прэміянтаў, занесеных у рэспубліканскі банк адоранай моладзі, а таксама сямнаццаць залатых медалістаў.

Павіншаваць выпускнікоў прыбыў міністр унутраных спраў Юрый КАРАЕЎ.

— У лёсе кожнага чалавека здараецца падзея, памяць аб якой захоўваецца назаўжды, — зазначыў кіраўнік ведамства. — Сёння — адна з такіх падзей, калі вы папоўніце афіцэрска склад сілавых структур. Мне самому зразумелыя

ўсе цяжкасці, якія адчувае кожны афіцэр міліцыі — падчас будняў кожнага ўчастковага, аператыўніка, супрацоўніка ДАІ. Рамантызму там мала. А вось чаго шмат, дык гэта чалавечых лёсаў. Звычайныя людзі імкнуцца абысці бокам непрыемныя падзеі, а мы, наадварот, ідзём ім насустрач. І спрабуем перапыніць іх. Гэта патрабуе вялікіх душэўных якасцяў, каб не ачарсцвець душой. Памятайце — у гэтую прафесію вы прыйшлі не зарабляць грошы, а абараняць людзей.

Юрый Караеў зазначыў, што першай думкай заўсёды павінна быць абарона людзей.

Адзін з выпускнікоў, Уладзіслаў ЛЕМЯШОНАК, не раз удзельнічаў у навуковых канферэнцыях. Яго распрацоўкі былі прысвечаны розным аспектам — ад дзейнасці малодшага камандзіра да нюансаў работы ўчастковага інспектара. Менавіта на гэтую пасаду ён і размяркоўваецца.

Службу малады лейтэнант будзе несці ў Смалявіцкім РУУС, дзе праходзіў перадыпломную практыку.

— Нават пакуль і не верыцца, што гады вучобы засталіся ў мінулым, — дзеліцца Уладзіслаў Лемяшонак. — Асабліва ўразіла пачуцце калектывізму, якое раней не было вядомае. Акадэмія навучыла перш за ўсё быць адказным за ўсе справы, за свае ўчынкi.

Маладыя афіцэры працягнуць службу не толькі ў МУС, але і ў Міністэрстве абароны, Следчым камітэце, Дзяржаўным камітэце судовых экспертызаў, Дэпартаменце фінансавых расследаванняў Камітэта дзяржкантролю і Дзяржаўным пагранічным камітэце.

Валяр'ян ШКЛЕННІК.
Фота БелТА.

Тэма

ЯК ЗМЯНЯЮЦА МІГРАЦЫЙНЫЯ ПЛЫНІ

Транзітны статус Беларусі дае краіне шмат пераваг, але адначасова з тым прыносіць і пэўныя пытанні. Адно з іх — гэта нелегальная міграцыя. Праўда, у якасці канчатковага пункта маршруту нашу краіну такія мігранты разглядаюць рэдка. У асноўным яны імкнуцца патрапіць праз Беларусь у Еўрасаюз. Што да мігрантаў законных, то якраз яны нярэдка просяць прытулку менавіта ў нашай краіне. З радзімы іх прымуслі з'ехаць або вайна, або дрэнныя эканамічныя ўмовы...

— У нашай краіне створана нацыянальная сістэма прыстанішча, якая адпавядае агульнапрызнаным сусветным стандартам, — адзначыў начальнік Дэпартаменту па грамадзянстве і міграцыі Міністэрства ўнутраных спраў Аляксей БЯГУН. — Усяго за час рэалізацыі заканадаўства аб вымушанай міграцыі з хадайніцтвамі аб наданні статусу бежанца або дадатковай абароны звярнулася каля 9,5 тысячы замежнікаў з 71 дзяржавы свету. З іх статус бежанца атрымалі 954 чалавекі. Яшчэ прыкладна 4,5 тысячы мы далі дадатковую абарону.

Аляксей Бягун асобна спыніўся на грамадзянах Украіны, якіх выгналі з дому баявыя дзеянні ў Данецкай і Луганскай абласцях і якія просяць прытулку ў Беларусі. Канфлікт там доўжыцца ўжо больш за шэсць гадоў. За гэты час больш за 4 тысячы вымушаных мігрантаў звярнулася з хадайніцтвамі аб дадатковай абароне. Звыш за 3,8 тысячы украінцаў, якія прыбылі з рэгіёнаў, дзе адбываліся баявыя дзеянні, яе атрымалі.

— Акрамя таго, таксама звярталіся з хадайніцтвам аб даванні прыстанішча і дадатковай абароны грамадзяне Расіі, Афганістана, Сірыі, Турцыі, Емена, Камеруна (і іншых стран афрыканскага мацерыка). Не былі выключэннем

выхадцы з краін Азіі і Лацінскай Амерыкі.

Міністэрства ўнутраных спраў зрабіла невялікае сацыялагічнае даследаванне бежанцаў, якія папрасілі аб прыстанішчы ў Беларусі. І вынікі яго аказаліся цікавыя. Каля 2/3 ад агульнай колькасці рэспандэнтаў — гэта людзі працаздольнага ўзросту, яшчэ 1/3 — непаўналетнія. І толькі 5% прыходзіцца на долю людзей пенсійнага ўзросту. З тых, хто знаходзіцца ў працаздольным узросце, 80% працуюць або вучацца. У 10 разоў меней чалавек знаходзяцца ў адпачынку па доглядзе за дзіцем, пакуль яму не споўніцца тры гады. Цікава, што дзеці пераважна на раджаюцца ўжо на тэрыторыі Беларусі. Яшчэ кожны восьмы чалавек актыўна шукае работу. Такім чынам, можна вывесці сярэдне-статыстычны партрэт вымушанага мігранта, які зараз пражывае на тэрыторыі Беларусі. Гэта сямейны чалавек, які знаходзіцца ў працаздольным узросце і недзе працуе.

Але як жа на міграцыйныя плыні паўплывала сітуацыя з распаўсюджваннем каранавіруса, праз якую многія краіны закрылі свае межы да нармалізацыі эпідэміялагічнай абстаноўкі?

— Абмежавальныя захады, якія выкарыстоўвала большасць

дзяржаў еўрапейскага рэгіёна, прывялі да таго, што большасць маршрутаў міжнароднага авіяцыйнага, чыгуначнага і аўтобуса-нага транспарту была спынена на нявызначаны тэрмін, — заўважае Аляксей Бягун. — Частка бежанцаў не здолела выехаць са сваіх цяперашніх дзяржаў, каб шукаць для сябе новы дом. Геаграфічны складнік пры гэтым практычна не змяніўся. А вось у колькасным вылічэнні ўцекачоў да нас прыбывае меней. Асабліва абмежавальныя захады ўдарылі па нелегальнай міграцыі — гэтая плынь істотна знізілася.

Цікава, што з 16 сакавіка да 15 чэрвеня — ад пачатку часу, калі ў многіх краінах актыўна закрываліся межы, — больш за 2300 інашэземцаў, якія пастаянна пражываюць у Беларусі, звярнулася ў міграцыйныя органы з просьбай падоўжыць тэрмін дзеяння дакументаў, што дазваляюць ім у нас знаходзіцца. Гэтыя людзі не хадай-

нічалі ў далейшым аб наданні статусу бежанца.

Пры гэтым Міністэрства ўнутраных спраў канстатуе, што нацыянальная сістэма дадання прыстанішча працуе ў Беларусі паспяхова.

— Мы вельмі ўдзячныя ўпраўленню вярхоўнага камісара ААН па справах бежанцаў у выбудоўванні беларускай сістэмы прыстанішча, а таксама адраснай дапамогі вымушаным мігрантам. Дзякуючы канструктыўнаму ўзаемадзеянню паміж гэтай структурай, дзяржаўнымі органамі Беларусі і няўрадавымі арганізацыямі ў нашай краіне паспяхова рэалізаваны шэраг праектаў. Яны ахопліваюць шмат сфер. Сярод іх — аказанне прававой, сацыяльнай, медыцынскай і матэрыяльнай дапамогі найбольш уразлівым катэгорыям з ліку асоб, якія шукаюць прыстанішча, а таксама праекты міжнародна-тэхнічнай дапамогі для дзяржаўных і грамадскіх структур. У Беларусі створаны

і працуюць тры цэнтры часовага пражывання тых, хто хадайнічае аб наданні статусу бежанца або дадатковай абароны. Яны разлічаны на 60 чалавек, якія з розных прычын не маюць магчымасці свабодна перасяліцца на тэрыторыі нашай краіны. Мы і далей будзем працаваць у гэтым кірунку.

У сваю чаргу, прадстаўнік Упраўлення вярхоўнага камісара ААН па справах бежанцаў Жан-Іў Бушардзі зазначыў, што цяпер асабліва важныя ўзаемадапамога і адзінства:

— Гэта асабліва бачна праз прызму выклікаў, з якімі сутыкаюцца людзі па ўсім свеце, у тым ліку бежанцы і вымушана пера-мешчаныя асобы. Я заклікаю кожнага прыкласці ўсе намаганні, каб развіваць гэты глабальны рух салідарнасці і дзеяння. Абсалютна ўсе: дзяржаўныя органы, бізнес-супольнасць, грамадскія арганізацыі, навучальныя ўстановы і кожны з нас паасобку — ва ўсіх ёсць магчымасць дапамагчы, важныя любы ўклад. Унёсак у распаўсюджванне каштоўнасцяў інклюзіі, павагі і годнага стаўлення да ўсіх, у тым ліку да бежанцаў, да асоб, якія шукаюць прыстанішча, і асоб без грамадзянскага. Мы мацнейшыя, калі працуем разам.

У найбліжэйшы час Беларусь мяркую далучыцца да Канвенцыі ААН аб статусе апатрыдаў 1954 года і аб скарачэнні безграмадзянскага 1961 года. Пра гэта стала вядома ў кастрычніку мінулага года.

Валяр'ян ШКЛЕННІК.
Фота дадзена Упраўленнем вярхоўнага камісара ААН па справах бежанцаў.